

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 1 ГОДИНА XX 2011 г.

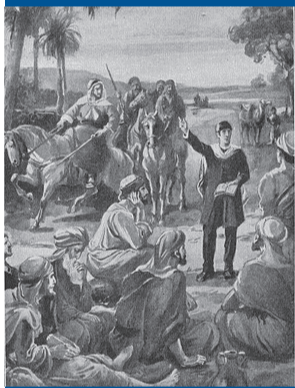
ЦЕНА 0,70 лв.

В БРОЯ

2010
ГОДИНАТА
В СНИМКИ

Четете на стр. 2

Ролята на
протестантите
за изграждане на
националното ни
самосъзнание

ВЯРА И
СВОБОДА

Четете на стр. 3

92-ГОДИШНА
АДВЕНТИСТКА
ПОСТАВИ
МАРАТОНСКИ
РЕКОРД

Четете на стр. 8

Пробудено християнство

Иван Мирчев Николов

„Не ще ли пак да ни съживиш,
за да се радват Твоите люде в
Теб?„ (Псалм 85:6).

Употребата на понятието пробуждане в религиозния речник на българския език идва от английската дума *Revival* (съживяване, възобновяване, пробуждане), с която са означени големите духовни съживления в църквата и обществото, настъпили през XVIII и XIX в. в Европа, САЩ и на други места по света. В Германия, Франция, Швейцария и Скандинавските страни тези процеси са наречени *Reveil* (от фр. - *събуждане*). Тези пробуждания имат своите корени в Реформацията и целта им е връщане към вярата и морала на първата християнска общност от времето на апостолите, както и изпълнение на мисията, която църквата има в този свят.

Някои от големите имена, свързани с пробужданията през тези векове, са Николаус фон Цицендорф, Джонатан Едуардс, Джордж Уайтфийлд, Джон Уесли, братя Моно, Чарлз Фини, Джон Дарби, Дуайт Муди, Чарлз Спърджън, Катрин Буут и др.

Характерни за тези процеси са силните призови към покаяние, святост, посвещение и служене на Бог. Това е

време, в което се появяват нови религиозни общности, движения, мисионерски организации и тенденции в християнството. По същото време се появява и Адвентното движение и по-късно Църквата на адвентистите от седмия ден, които свързват призивите за пробуждане и святост със скорошното идване на Исус Христос и с Божия съд.

Това донякъде обяснява защо темата за духовното пробуждане присъства често в средите на Църквата на адвентистите - тя е част от генезиса ѝ.

Нуждата от пробуждане

Появата на пиетизма през XVII-XVIII век е в известен смисъл реакция срещу догматизирането, интелектуализирането и формализирането на Лутеранската църква и опит Реформацията да доведе до религия на сърцето, близка на всеки човек.

Така е и с пробужданията в САЩ и Европа през XVIII и XIX в. - те възникват в отговор на различни тенденции вътре в църквата и в обществото - либерална теология, секуларизъм, атеизъм, институционализиране на църквата и пр. и имат за цел да върнат жизнеността и централното място на християнската вяра в живота на християните.

Тези тенденции на формализиране и

традиционализъм в църквите и в живота на отделния вяраец са постоянни и могат да се наблюдават

навсякъде и във всяка епоха.

Вътре в Църквата на адвентистите започва да се говори за пробуждане скоро след нейното основаване. През 1887 г. на страниците на *Revlo eng Herald* Елън Уайт отправя призив към младата все още църква за пробуждане и реформация: „Съживяването на първоначалното благочестие сред нас е най-голямата и най-спешната ни нужда. Стремещт към това трябва да е най-първата ни работа“. Не са минали и 30 години след официалното основаване на ЦАСД (на 21 май 1862 г.) и вече тенденциите към духовен упадък са налице.

Така стоят нещата и в личен план. Ако не се поддържа жив огънят на вярата и първоначалният ентузиазъм, който вярацията има при своето обръщане от греха към Бог, много бързо настъпва духовната грямка.

Именно поради тази тенденция към формализиране на християнството и институционализиране на църквата, превръщането ѝ в организация, неспособна да води хората и обществото до промяна, се налага постоянната нужда от духовно пробуждане и съживление.

Продължава на стр. 4

Годината в снимки

2010

Катастрофата

Според официалните данни над 230 хил. души загубиха живота си от земетресението в Хаити. Други 1 млн. останаха без дом.

Безименните жертви

Пеликан се бори за живота си след потъването на нефтената платформа *Deepwater Horizon* и последвалата в Мексиканския залив екологична катастрофа.

Кладенецът изблъква близо 5 млн. барела, което го прави най-големия в света случаен разлив на нефт в морето.

Храната

Развиващият се свят бе изправен пред незапомнена криза с храните. В цели региони добитъкът измираще от глад, а след това биваше оглозган от стопаните си.

Непокорният вулкан

Стълбът от пепел издигнал се на височина от 8,5 километра над вулкана Еяфялайокул затвори небето над Европа.

Миньорите са спасени

Светът се просъзди, когато 33 миньори бяха спасени след като прекараха 69 дни в рухнала медна мина в Чили.

Наводненията в Пакистан

Градове и села бяха потопени от придошлите реки в края на юли.

Безкрайната война

Въпреки обещанията войната в Ирак, като че ли никога няма да свърши. След замислането си тези пехотинци бяха заменени от нови.

Холера

Семейство прибира свой близък, починал от разразилата се след земетресението в Хаити холера.

Многообхватни, интересни и удивителни са влиянието и дейността на протестантството в българските земи през горепосочения период от нашата история.

Това не може да не окаже своето влияние и да не се отрази благотворно и по-нататък при навлизането на адвентизма, когато на обществото вече не са чужди протестантските идеи, когато то вече познава живота и дейността на редица протестантски дейци (някои от тях видни общественици), когато различни протестантски църкви вече имат своето място в живота на това общество и не са нещо странно или противозаконно (независимо от частичните прояви на враждебност). Това не може да не окаже благоприятно въздействие при възникването на първите адвентни църкви в България. Адвентната църква остава признателна и благодарна в много отношения на основните световни протестантски църкви за самоотвержените им и безкористни мисионерски усилия да подготвят обществено съзнание за по-благоклонно отношение на нашия народ към непреходните идеи на протестантството за вяра, спасение, нравственост.

Още през 1840 г. деецът на Британското и

д-р Сайръс Хамлин

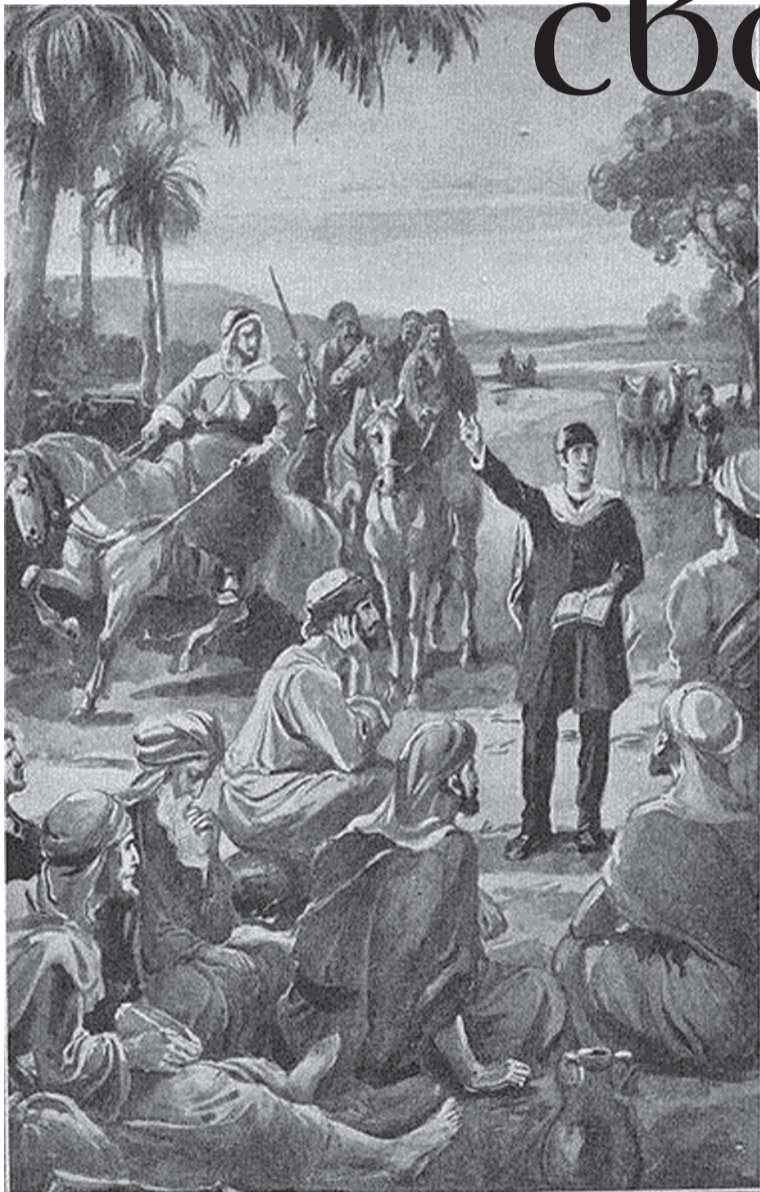
DR. CYRUS HAMLIN.

плод на мисионерската печатница“ (*Daybreak in Turkey*, p. 199). През 1844 г. Ригс създава българска граматика, която да се ползва от американски и английски мисионери студенти за изучаване на български език при проповядването им. В началото на Кримската война (1853 г.) са положени основите на мисионерска програма, според която е предвидено в България планирано да навлязат мисионери, снабдени с богат опит от служене в други райони на Турската империя.

Но едва след края на войната (1856 г.) и след издаването на Хатихумалона (султански ферман, обезпечаващ повече

чалото на периодичния печат в България. Следват други, от голямо значение за съвременната българска литература издания. Както заявява Джеймс Бартън по отношение на българите и арменците, „мисионерите всъщност създават тяхната нова литература на говоримия език. От първите 100 книги, отпечатани на съвременен български, седемдесет са

Вяра и свобода

Британското библейско дружество праща десетки свои мисионери в земите на Турската империя. Още през 1824 г. Бенджамин Баркър основава офис в Бейрут и праща Писанието в Ерусалим, а по-късно през 1840 г. предприема пътуване и из българските земи.

Международното библейско дружество Бенджамин Баркър предприема пътуване из българските земи. Насочва вниманието на мисионерите към България като обещаващо за мисиониране поле. Същата година мисионерската печатница в Смирна издава Новия завет на български език. Преводът е на Неофит П. Петров, монах в Рилския манастир. (Изключително големият брой продажби удивяват мисионерите. Само на един панаир са продадени 2000 бр. за по-малко от седмица.) През 1842 г. един от най-големите мисионери на онова време, Илайъс Ригс, се среща с една от главните личности на българското възраждане Константин Фотинов от Самоков и го насърчава да отпечата на мисионерската печатарска машина писанието „Любословие“, като по този начин се спазва на

Ролята на протестантите за изграждане на националното ни самосъзнание, нравственост и освобождение.

свободи), който дава подтик на движението за църковна независимост, а също и в противодействие на йезуитската пропаганда, поддържана от френската дипломация, Американският съвет задействию подготвения план за пряка работа сред българите.

Ръководителите на мисионерското поле в Турция препоръчват на Сайръс Хамлин от Контролната комисия на Американския съвет да замине за Америка през лятото на 1856 г. и препоръчва на съвета да предприеме незабавни действия сред българите. Но поради липса на достатъчно средства Хамлин се обръща към методистите по време на лятната конференция в Палмира. Те се съгласяват да започнат дейност и го назначават за директор на Методисткия епископален съвет. Още следващата година (1857-ма) т. нар. Методистка мисия на р. Дунав се появява в България. Двете страни се споразумяват територията на север от Стара планина да е обект на дейността на методистите, а на юг - на Американския съвет. След като се завръща в Константинопол, Хамлин предприема изследователска обиколка из Южна България заедно с представител на дружеството за подпомагане на мисията в Турция, която има както мисионерско, така и общоисторическо значение. Както заявява г-р Уилям Уебстър Хол, „има основания да се твърди, че американските мисионери са „открили“ българския народ“ (*Sir Charles Eliot, Turkey in Europe*, p. 314).

Хамлин е обзет от поетичен възторг пред земята и хората. „Това е красив район, който очаква да бъде превърнат в рай - пише той. - Пред върхновените гледки не се съдържаме да не възкликнем като псалмопевец: *Върху годината на благостта Си турши венец и от следите Ти капе тлъстина...* Нестеснителното, скромно, любезно, почтително държание на хората не можеше да не привлече вниманието и на най-повърхностния наблюдател. На безочлив смях, прекалено втрещване или груба забележка ние не се натъкнахме нито от стари, нито от млади. Едва ли можеше да кажем същото след десет крачки, направени в гръцко или турско село.“ (*Mis. Her. Vol. LIII*, p. 291-298). Заклучението на Хамлин е, че страната е узряла, българите са жадни за просвета и работата в България ще бъде само първата стъпка към евангелизирането по-нататък на

През XIX в. минаретата властват в българските земи.

Като продължител

и съхранител на най-добрите традиции, идеи и мисия на протестантството в световен мащаб, Адвентната църква е тясно свързана със съдбата, дейността и развитието на протестантските църкви, институти и начинания. Ето защо редакционният екип на вестника реши, че за читателите ни би била интересна тема, свързана с влиянието и дейността на протестанството в България. В продължение на четири поредни броя на страниците на изданието тя ще бъде разгледана, като ще се ограничим във времевия период - средата на XIX до началото на XX в. Разбира се изложението ще включва и кратка характеристика на обществено-политическата обстановка в българските земи през същия период.

Сърбия, Босна, Херцеговина.

През октомври 1857 г. Е.Е.Блис получава задачата да обиколи Северна България, за да помогне на новопристигналите методисти Притимън и Лонг в намирането на подходящо място за тяхната мисия. Впечатленията му са много сходни с тези на Хамлин. В резултат методистите се населяват във Варна и Шумла (Шумен). Няколко месеца по-късно Чарз Ф. Морз (присъединил се към Мисията сред арменците предната година) е определен за първия мисионер на Американския съвет сред българите. През март 1858 г. той открива мисионска станция в Агринопол и научава български. Към него през септември се присъединява Теодор А. Байнингтън. Следващата година Ригс и Байнингтън предприемат обиколка през Македония и из „онази чест от европейска Турция, населена от българи“. Ригс се интересува от нови тенденции в употребата на езика с оглед на преводаческата си дейност, а Байнингтън има за цел да определи места за нови мисионерски станции. В резултат Байнингтън се установява в Ески Зара (Ст.Загора), а през същата (1859-та) година двамата нови мисионери - Уилям У. Мериъм и Джеймс Ф. Кларк - откриват станция във Филипопол. Така до 1860 г. Американският съвет има в България вече три центъра. Мисионерите споделят високото мнение на Хамлин и Блис за българите.

Продължава на стр.7

Продължава от стр.1

Спрете да подреждате бюрото си или гардероба си за известно време, и ще настъпи хаос. Спрете да поддържате съзнателно и целенасочено християнския си живот, и скоро ще установите, че вярата и духовната ви мотивация са отслабнали.

Радостното преживяване, което сме имали с Бога при освобождаването ни от греха, много бързо отстъпва място на рутинни религиозни действия. Живата, действена вяра в Исус, се принизява до някакви лишени от смисъл форми. Влизаме в един коловоз и продължаваме своя духовен живот почти безсъзнателно. Молитвите стават формални, молитвеният живот, доколкото го има, става скучен и еднообразен - повтарят се гежурни фрази, „изтъркани“ до отег-

чение. Истинското преживяване с Бога липсва и започва да се точи скучен църковен живот.

В услуга на това се появяват интриги, конфликти в християнската общност и човек се пита: Това ли е християнството? Разбира се, че не! Това е негова карикатура! Истинското християнство е пробуждането.

Какво е пробуждане?

Темата за пробуждането винаги е била лобима на фанатиците. Имало е и има хора, които изграждат свои собствени представи за духовното пробуждане. Свързват го с крайности в поведението или с вманиачаване в някои

скупни. Истинското пробуждане премахва досадата и безразличието и дава живот на възобновената връзка с Бога.

Как се осъществява пробуждането?

В Римл. 13:11 глагольт „да се събудите“ е в пасивна форма и буквално звучи „да бъдете събудени“, т.е. някой друг извършва действието, някой друг ни събужда.

Понякога сутрин, когато сме заспали много дълбоко, а трябва да отиваме на работа, на училище или изпускате транспорт, или важна среща, е необходимо някой да ни разтърси, за да ни събуди. Докато спим, не осъзнаваме, че е до-

Пробудено християнство

религиозни практики или доктрини и се опитват да „пробудят“ църквата по своему. Това е най-успешният начин пробуждането да бъде дискредитирано и да се попречи на църквата и на отделния вярващ да го преживеят.

Какво е библейското разбиране за духовно пробуждане? За да разберем, нека да разгледаме думите в Новия завет, използвани за пробуждане, и текстовете, в които са употребени.

Римляни 13:11: „И това вършете, като знаете времето, че часът е вече настъпил да се събудите (курсивът е на автора) от сън; защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото, когато изпърво повярвахме.“

Гръцкият глагол, преведен тук като „събудам се“ е *egeiro* (*егейро*). Той означава събудам (се), повдигам (се), ставам. Същият глагол се използва на някои места и за *възкресявам мъртви* (Матей 10:8; Йоан 12:1, 9, 17; 1 Кор. 15:15; Гал. 1:1).

Духовното пробуждане според това понятие е духовно възкресение на замиращата вяра. Това е събуджане на душата от „комата“, в която е изпаднала.

Елън Уайт описва пробуждането по подобен начин: „Пробуждането представлява обновяване на духовния живот, раздвижване на силите на ума и сърцето, възкръсване от духовна смърт“ (*Избрани вести. Книга 1. С. 128*).

В този смисъл то е преживяване, подобно на онова, което християнинът има при първоначалното си обръщане към Бога. Били сме мъртви чрез престъпленията (Еф. 2:5), но Бог ни е *съвъзкресил* (*сунегейро*) с Исус (Еф. 2:6).

Пробуждането е връщане към първоначалното преживяване на вярващия с Бога, връщане към пълноценно изживяване на новия живот, който Той ни е подарил. Изпълване със същата мотивация, ревност и вълнуващи емоции, които сме имали по време на нашето обръщане от греха към Бог.

Истинското пробуждане помита формализма и фалша. Изпълва със смисъл и стойност онези неща, които с течение на времето са станали

шло време да ставаме; не знаем, че закъсняваме, че има опасност да пропуснем важни неща. Така е и с духовно „заспалия“ човек - той пропуска значими за неговото духовно развитие събития, истини, вести. Не осъзнава тяхната важност.

Духовната грямка е загуба на духовно съзнание и проникателност. Събуджането е връщане в съзнателен и активен духовен живот.

Но това не може да стане от само себе си. Някой или нещо в живота ни трябва да ни събуди. Този Някой е Бог. И както има силата да възкресява мъртви, така има силата да събуди и възобнови духовния живот на човека. Единствено Той е източникът на живот.

Може да го направи чрез проповед, чрез статия като тази, чрез познат или непознат човек, чрез събития в живота ни - неща, които да ни подействат като разтърсване, за да отворим очи.

Събуджането обаче зависи и от нас. Когато сутрин ни събудят и ни кажат, че до десет минути трябва да сме тръгнали, ако не искаме да изпуснем влак или автобус, можем да се обърнем на другата страна и да продължим да спим. Може да изберем комфорта на духовната грямка пред активността на пробудения християнски живот.

Хубаво е, че Бог не се отказва лесно от опитите Си да ни събуди. Прави го по различен начин. И когато нежните методи не помагат, пуска в действие по-драстични. Но в крайна сметка все пак ние решаваме дали да отворим очи, или да се „завием през глава“ и да продължим съня си.

Нека 2011 г. да е година на разтърсване и пробуждане за всички читатели на вестник „Християнска мисъл“!

„Стани, ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос!“ (Еф. 5:14).

Иван Мирчев Николов

Очаквайте продължение на тази статия в следващия ни брой.

Германски учени изброиха шест войни в света през 2010 г.

Въпреки затихването на конфликтите, не можем да говорим, че тенденцията за мир по света се засилва, казват от Хайделбергския институт

Списъкът на войните, подредени по степента на насилие, включва въоръжените конфликти в Ирак, Сомалия, Афганистан и Пакистан

Шест войни са се водили през тази година по света, с дъве по-малко от миналата, сочи научно изследване, публикувано в Германия, предаде ДПА.

Докладът на Хайделбергския институт за изследване на международните конфликти (hiik.de) е регистрирал през годината общо 28 конфликта, съпроводени с голямо насилие, които също са с дъве по-малко в сравнение с 2009 г.

Списъкът на войните, подредени по степента на насилие, включва въоръжените конфликти в Ирак, Сомалия, Афганистан и Пакистан. Нови в списъка за тази година са конфликтите в Мексико и суданската област Дарфур.

Експертите са занижили оценката си за равнището на насилието в Шри Ланка, Йемен и Израел, както и за сблъсъците между талибаните и племенните милиции в Пакистан.

„Въпреки затихването на конфликтите, не можем да говорим, че тенденцията за мир по света се засилва“, каза членът на научния съвет на института Лота Майер. „Вече не говорим за войни, но в повечето случаи те са все още кризи с висока степен на насилие“, добави тя.

В доклада се посочва, че единствената страна, в която насилието е спаднало значително, е Шри Ланка.

От 1991 г. институтът към Хайделбергския университет публикува всяка година „барометър на конфликтите“. Според критериите на германските експерти най-много конфликти с висока степен на насилие - 51 - е имало през 1992 г. **БТА**

Списъкът на войните, подредени по степента на насилие, включва въоръжените конфликти в Ирак (на снимката), Сомалия, Афганистан и Пакистан

На 11 декември 2010 г.

В духа на рождественските традиции на благотворителност Варненската църква „Орбита“ организира колежен концерт в помощ на инфекциозното отделение при МБАЛ „Св. Марина“ в морската столица. Това бе само част от инициативите по случай Рождество Христово на „Орбита“, започнали още на 4 декември с вечерния форум на тема „Никога не е рано да празнуваме Рождество“. На 18 декември традиционната детска рождествена пиеса събра толкова деца и родители от Варна, че залата се оказа малка и за съжаление имаше хора, които не можах да влязат. Последното събитие беше също по стара „орбитянска“ традиция – благотворителен търг в помощ на Дома за деца в квартал „Виница“. На връх Коледа, на 25 декември, бяха събрани 290 лева. Концертът „Докоснати с любов“ бе инициатива, с която църква „Орбита“ прекрачи прага на своята уютна зала. Той бе осъществен със съдействието на Евангелската Методистка църква, която предостави красивата си зала „Бах“ на организаторите. Присъстваха около 170 души, членове на трите варненски църкви, приятели и гости. Сред официалните гости

Само докоснати, но с много любов

бяха завеждащата Инфекционно отделение д-р Диана Радкова и други представители на отделението. Събрани бяха 1100 лева, които според д-р Радкова ще бъдат оползотворени за закупуването на детски храни за кърмачета и деца от детски домове и социално слаби семейства, които са чести пациенти в отделението. Събитието бе заснето от HOPE CHANEL – България.

ИДЕЯТА:

През февруари миналата година църква „Орбита“ започна събирането на парични средства за инфекциозното отделение в болница „Св. Марина“. Даренията от всяка втора събота имаха адресат: г-р Диана Радкова, завеждащ споменатото отделение.

Всъщност Юлиан Иванов от „Орбита“ – бивш пациент на това отделение – с болка разказа на своите приятели от църквата за незавидното състояние на болницата. „Още първата вечер се оказа, че няма храна – сподели той. – И това не беше изключение, а правило. Всеки се спасяваше сам. Ако имаш роднини да ти носят, си добре. Ако нямаш – гладуваш! Повечето от пациентите бяха социално слаби хора, някои без семейства. Имаше и много деца от детските домове, които гладуваха, а бяха на системи, приемаха големи количества антибиотици... Благодарен съм на Бог, че моята църква откликна на тази нужда!“

Наближаваше Рождество и идеята за благотворителен концерт сякаш сама се роди на бял свят. Пред орбитяни се изправи ново предизвикателство. Трябваше смелост, вяра и много молитви.

РЕАЛИЗАЦИЯТА:

Както всяка подобна инициатива и този концерт погълна много ресурси както от „Орбита“, така и от другите църкви. Младите хора бяха главните организатори на рекламата. Поканите – от идеята до печата и разпространението – бяха поверени главно на Надя. Беше избрано мотото: „Докоснати с любов“. На самия концерт грижата за всички посетители, събирането на даренията и раздаването на малки подаръчета за гостите поеха Гери, Надя, Минчо, Искра, Венци, Стефка, Борко, Светла, Диляна и много други техни приятели. Всички те придобиха на концерта различен, зареждащ, съвременен облик. Истински късмет и добро стечение на обстоятелствата беше посещението на Адвентната телевизия, която засне концерта. Може да бъде видян на сайта на телевизията sdbg.tv.

КАКВО СЕ СЛУЧИ?

Орбита има прекрасни млади хора и двамата от тях бяха поканени за водещи. Бисер Стойков и Зорница Павлова надминаха всички очаквания, като направиха всичко по нестандартен, интелигентен и непринуден начин.

В навечерието на Рождество Христово Бисер пристигна от чужбина в студената зима на Варна. Срещна се със Зори, която го покани да се стопли, пригответи му чай и му предложи заедно да гледат един благотворителен концерт. Концертът започна с децата на „Орбита“ – истинско откритие! – прекрасни ангелчета, в които е надеждата на църквата за бъдещото хваление. Всички присъстващи бяха еднородни, че в тях „има много хляб“ и бе взето решение да се инвестира в таланта им.

Митко, Вики, Дейвид, Криси и Мишето се радват на големи симпатии от орбитяни и на подкрепата на своите родители.

Младата певица Михаела продължи с изненадите на този концерт. Въпреки

прекарания тежък фарингит, тя представи две песни, които развълнуваха следващия изпълнител – познатия на адвентната аудитория Краси Лазаров. Преди своите изпълнения той сподели пред всички радостта си от появата ѝ на подиума. Разкри „тайни“ от преди пет години, когато малката Миши написала в своя лексикон: „Любим певец – Краси Лазаров“.

Следваха изпълнения от „Глас на Вяра“ – вокална формация на варненските църкви. „Глас на Вяра“ е изключително интересна група. Тя предложи на публиката три чудесно изпълнени песни. Момичета бяха приятелски аплодирани от всички присъстващи в залата. Сърдечно им благодарим за участието!

Доброволните дарения бяха събрани, след като Юлиан Иванов представи конкретната нужда на инфекциозното отделение и пасторът на църква „Орбита“ Слави Чирпанлиев отправи призив към публиката. Втората част на концерта продължи с песните на Катя и Боби, които вече десет години радват своята църква със съвременна християнска музика. Те завършиха концерта с „Feliz Navidad“, прекрасна рождествена песен, която дълго след това си тананикаха и тинейджърите, и децата. В самия край на концерта от балкона на зала „Бах“ полетяха

малки разноцветни „ангелчета“ с пожелания за добри мисли и дела в предстоящите празнични дни. И понеже Рождество е време за подаръци, всички, станали съпричастни на идеята на „Орбита“ да помогне на това болнично отделение, получиха на изхода красиви календарчета, а изпълнителите – цветя.

РАВНОСМЕТКАТА:

В края винаги правим равностметка – страна плюс, страна минус... „Докоснати с любов“ не излезе „на червено“. Бяха събрани 1100 лева, които надвишиха очакванията на организаторите. Питайме се обаче: РЕАЛНА ПОМОЩ ли е това. Когато видяхме просълзените очи на лекари от отделението, разбрахме че Бог върши нещо чрез нас. То не е голямо, още повече – не е свършено, нито ще бъде записано някъде като значимо. Наистина само докоснахме тези хора... Но всъщност този концерт бе израз на истинска съпричастност и на много любов!

Искрено се надяваме да сме накарали Бог да се усмихне!

В. Чирпанлиева,
църква „Орбита“, Варна

Не Всичко е пари

На 11.12.2010г. в Църква Пловдив - Запад се проведе Благотворителен търг под надслов "Не Всичко е пари". Целта на търга беше да осигурим финансова подкрепа на две дечица на 10 и 12 години, чиито баща почина малко преди кръщението си. Предметите, които се разпродаваха, бяха израз на въображението и творческия потенциал на нашите деца, като всичко беше собственоръчно изработено от тях. Картини, скулптури, музикални изпълнения, картички и кулинарни вкусови, приготвени с много любов, бяха високо оценени от всички родители и продадени на цена, която доказваше, че може не всичко да е пари, но понякога парите са единственото, което не достига. В търга с ентузиазъм се включиха и Женски и Младежки отдели, чиито творения бяха почетно

угодено с внимание на благотворителния базар и бързо, бързо се изчерпаха.

Накрая освен събраната сума, всички участващи се радваха на удовлетворението и топлината, които ни донесе това събитие. А аз у дома се радвах и на една красива картина и шарена кухненска прес-тилка. Е, освен тортата, чиито живот беше кратък.

П. Кузев

Празничен концерт по случай Рождество Христово

18 декември, 18 часа, Солунска 10.

В празнично украсения молитвен дом се усеща атмосфера на очакване. Предстои тържественият концерт, посветен на Рождество Христово. В началото, нашите най-малки приятели ни "разказаха" за раждането на Исус с неподправената искреност на своите детски песни. С ентузиазма и непринудеността си те отвориха сърцата ни и ни върнаха назад във времето...

Думите на пастор Никола Левтеров ни отведоха в онази далечна нощ, когато се срещат ерата на очакването и ерата на сбъднатите мечти. Песента на ангелския хор и днес разкрива чудесното знамение: "Тази нощ в Давидовия град ви се роди Спасител". Небесната песен е покана и за нас да изпеем великата оратория на живота си, с която да благодарим на най-любящата Баща, дал единствения Си Син, за да ни покаже верния път. След краткото слово концертът продължи с многообразие от песни, изпълнени от децата, от юношите, от Хора на акордьорите и Младежкия хор на Солунска "А".

Музикалните изпълнения бяха невероятен подарък за публиката! Припомниха събитията около раждането на Исус. Изпълниха сърцата ни с онази велика надежда за спасение, която е реалност за всеки от нас.

Един час не беше достатъчен за отбелязването на велико събитие като Рождество, но въпреки това успяхме да преживеем чудото на онази "Тиха и свята нощ".

Лидия Петрова

На 18.12. 2010 г. в залата на Филхармонията бе изнесен празничен концерт с надслов "Защото ви се роди Спасител". Програмата включваше няколко изпълнения от представителния хор на ЦАСД "Гласът на надеждата" с диригент Веселин Василев. Прозвучаха песни на български и латински език, сред които "Радвайте се, Исус гоиде", "Алелуя" от Хендел, "Sanctus" на Гуно със специалното участие на солистката Петя Плугчиева. Малката цигуларка Радостина Христова откри концерта с мелодията от песента "Тиха нощ, свята нощ", която искрено възхити публиката. Същата песен беляза края на събитието в изпълнение на хора. В програмата бе включено кратко слово от пастор Иван Попов, който обърна внимание на съвременното значение на Рождество за вярващите хора днес.

Чрез тези концерти за големите християнски празници Адвентната църква показва, че винаги е имала с какво да заинтригува пловдивската общественост. Надяваме се, че след Великденския и Рождествения концерт тази година подобни изяви ще се превърнат в традиция за нашия град.

Петър Кузев

Празничен концерт по случай Рождество в град Пловдив на Националния адвентен хор

Благотворителни прояви на ЦАСД - Гоце Делчев

"Във всичко ви показвах, че така трудещи се трябва да помагате на немошните и да помните гумите на Господ Исус как Той е казал: "По-благородно е да дава човек, отколкото да приема" (Деян. 20: 35).

Следобед на 23.12.2010 г. трима членове на ЦАСД - Гоце Делчев посетиха дневния център "Надежда" - дом за възрастни хора с увреждания. Бяха поканени от Мария Бинева - директор на дома. Течеше тържествена програма по случай коледните празници. Малката зала бе пълна с посетители. Имаше представители и от Балтистката църква, от партиите ГЕРБ, БСП и др. Тържеството бе с благотворителна цел. Нашето присъствие там бе

голяма радост както за ръководството на дома и болните, така и за нас, защото за първи път църквата ни участва в ролята на спонсор за този дом.

Инициативата за тази благотворителна акция, както и самото организиране на закупуването и опаковането на подаръците, бяха осъществени благодарение на нашата сестра Мария Вълкова. Бяха подготвени 30 скромни подаръка за хората с увреждания.

Благодарни сме на Бог и на всички младежи от ЦАСД в град София и особено на техния ръководител Петя Гоцева, които ни съдействаха с финансови средства.

ЦАСД - Гоце Делчев зарадва в градовете Разлог и Гоце Дел-

чев още около 50 други нуждаещи се със скромни пакети от хранителни продукти. Те бяха посетени лично по домовете им. И радостта бе взаимна, защото всеки участник от църквата ни се почувства удовлетворен, че е зарадвал човек в нужда.

Тази поредна инициатива на благотворителност се проведе със съдействието на "Червен кръст" - Благоевград, както и с личната помощ на г-р Димитър Божиков.

На 08.01.2011 г. е планирана следващата ни благотворителна кампания, където вече сме познати и с радост ни очакват - в старческият дом в град Разлог.

"...Давайте и ще ви се дава!" (Лука 6:38).

Пастор Стоян Тодоров

Бог чува молитви

Бог чува молитви. Христос е казал: „Ако поускате нещо в Мое име, това ще сторя“ (Йоан 14:14). И още: „Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми (Йоан 12:26). Ако живеем в съгласие с Неговото Слово, всяко ценно обещание, което Той е дал, ще се изпълни. Ние не сме достойни за Неговата милост, но ако Му отдадем себе си, Той ще ни крепи. Той желае да действа чрез такива и за такива, които Го следват.

Като работници нека търсим Господа заедно. С нашето лично аз не можем нищо. Но чрез Христос можем всичко. Божието намерение е да бъдем помощ и благословение един за друг и да бъдем силни в Господа и в силата на Неговата мощ... Господ живее и царува... и Той ще ни даде цялата помощ, от която се нуждаем. Наша привилегия е по всяко време да черпим сила и насърчение от Неговото благословено обещание: „Достатъчна ти е Моята благодат.“

Църква „БЛАГОДАТ“

Те не остават незабелязани - за тях се говори много, за тях се говори дълго - събития, които разтърсват естествения ход на нещата, променят историята... Не, правят историята! Такова е и това събитие - то преобръща ежедневието, променя историята. За него се е говорило, говори се и днес и ще продължава да се говори, защото в тази вълшебна нощ се е родил Обещанието!

Нямало тържествен оркестър, който да Го посрещне, но Го възпял ангелски хор... Нямало народ, който да Го очаква, но чужденци от далечна страна дошли, за да Му се поклонят. Нямало знатни приговорни, които да оповестят появата Му на бял свят, но пък имало група бедни овчари, които разказали за Неговото рождение.

За тази вълшебна нощ повече от 2000 години по-късно пяха и те - **Teen Spirit GOSPEL Band** и групата за хваление от град Севлиево. И верни се оказаха гумите на пророка: "От устата на младенците приготвил си хвала". Защото музиката, която се лееше от душите им, стопли и развълнува нашите.

В нея бяха вложили сърцето си, за да прославят Своя Спасител и да помогнат на човек в беда. Да помогнат, защото не е ли това смисълът на Рождество: да си спомниш и да се удивиш на подареното ти от малкото Бебе в яслите спасение и да го споделиш с всички, и то на дело, защото не можеш да "изговориш" усмивка, прегръдка, протегната ръка, любящо сърце.

И успеха! Тези деца, които накараха нас, възрастните, да се възхитим на Бебето в яслите, се разрадоха на сцената, за да подарят на това Рождество ново начало за един човек, за едно Божие дете! И какво можем да кажем, освен: "Благодарим Ти Татко Небесен за това, че продължаваш да ни учиш от младенците и чрез тях да стопляш вкаменените ни сърца, както си го направил и през онази вълшебна нощ! Амин!"

На празничния благотворителен концерт "Вълшебна нощ" бяха събрани 926 лв., които ще бъдат предоставени за неотложна очна операция на наша сестра в Господа.

Вярваме, че Бог вече благославя всички вас, щедрите дарители!

Ани Григорова

Вяра и свобода

Продължава от стр.3

"Навсякъде за тях [българите] се говори като за отличавачи се с почитеност и те очевидно притежават всички елементи на извисен, интелектуален и религиозен характер." "...Народ, готов да слуша истината; трудолюбив, навярно с най-висока нравственост в империята; езикът - лесен за усвояване; климатът - благоприятен..." "Те не дават трудно спечелените си пари за Библии, които да събират просто праха, а за да ги четат" (Mis.Her. Vol. LV, p. 79).

Въпреки благоприятните изгледи мисионерите се сблъскават с редица пречки. На първо място е все по-растящото католическо влияние. През 1860 г. местни водачи се обръщат за съвет към Лонг и Байнингтън след отправена заплаха българите да се обърнат към Рим. Мисионерите издават памфлет, получил широко разпространение, в който се разглеждат порочите на католицизма. Така протестантите помагат папският балон да се спуска и римското влияние да престане.

Но много по-сериозни са пречките от друго естество. Макар мисионерите да признават, че водачите на българите са нравствено непохватни и че желаят да изградят сърдечни взаимоотношения с мисионерите, появява се известна съпротива. Народът жадува за светско

Дагеротипен отпечатък на християнската семинария „Бебек“ в Истанбул. По това време нейн директор е д-р Сайръс Хамлин.

образование. Макар библийските книжари да съобщават за значителен интерес и съдържателни въпроси, в някои умове се появяват "тревожни съмнения и обезпокоителни страхове". Все пак делото се характеризира с устойчив напредък. През 1862 г. Хенри К. Хаскел се присъединява към мисията и заедно с Морз откриват нова мисионерска станция в София. Налице са пръснати вярващи тук и там, убедени младежи от мисионерските училища, но все още няма организирани църкви. Най-после без предупреждение и предизвестие в Банско се събира голяма група заинтересувани българи. През 1867 г. Морз откликва на нарастващия интерес и ги посещава. Тези предприемчиви и жизнерадостни хора проявяват и голям интерес към съблюдаването на седмия ден. През 1868 г. Лок е удивен колко добре те познават Писанието. През 1870 г. учителка от девическото мисионерско училище в Ст. Загора прекарва лятото като библийски работник сред тях с насърчителни резултати. Същата година 18 глави на семейства подписват документ, с който обявяват отделянето си от официалната църква. През 1871 г. Лок, Бонг и Пејдж ги организират в църква и назначават за пастор мисионерския помощник Тонжоров. ХМ

Следва продължение в бр.2, 2011 г.

92-годишна

адвентистка постави маратонски рекорд

Гладис Бърл е 92-годишна. Член е на Църквата на адвентистите. Поставя световен рекорд на 12 декември т.г. като най-възрастната жена, финишрала на маратон. Позната е с прозвището "Гладиатора". Тя премина маратонския си маршрут през Хонолулу, Хаваите, за 9 часа, 53 минути и 16 секунди.

Бърл финишира на 12 декември, пресичайки лентата за 9 часа, 53 минути и 16 секунди. Ако нейното време бъде потвърдено от Световните рекорди на Гинес, тя ще подобри предишния рекорд, чиито носител е Джени Уг-Алн, шотландка, която участва в Лондонския маратон на 90-годишна възраст според уебсайта на Гинес.

Също като живота, маратонът изисква "упоритост, сила, кураж... Просто трябва да продължаваш напред" - казва Бърл в телефонно интервю за своя успех в Хонолулу. - Много е важно да се мисли позитивно".

На местно ниво тя е любим състезател - през 2004 г. изданието *Хонолулу Адвъртайзър* я нарича "Гладиатора". Тя пробягва градския маратон всяка година от 2004-та до 2007-ма. Но през следващите две години гва последователни незавършени опита повдигат въпроси дали нейните дни в маратона не са приключили.

През 2008 г. съпругът ѝ умира четири дни преди състезанието. Бърл казва, че стресът и мъката са ѝ попречили да финишира само мила преди финала. През 2009 г. стомашни неразположения я принуждават да спре на 25-ия километър.

"Тази година усещаш повече мир" - споделя Бърл, която изминава 6, 5 км в деня след състезанието и 16 км - гва дни по-късно. Нормално изминава по 50 до 80 км на седмица, обикновено придружавана от своя треньор.

Нейното време тази година би могло да бъде две минути по-късно, но тя спира да се помолви на около 300 м преди финалната лента. "Мислех, че животът ми ще се промени, щом прекося финалната черта. Знаех, че някои хора имат нужда от насърчение, затова смятах това за изключително важно." - казва Бърл, която е

Гладис Бърл казва, че животът прилича на маратон. Тя може да го знае, защото е на 92 години. Това е най-възрастната жена в света, завършила официално 42-километровото маратонско бягане.

адвентистка от седмия ден.

Синът и внукът на Бърл са вървели успоредно с нея на друга позиция по време на тазгодишното състезание. Тя има 18 внуци и 26 правнучи.

Джим Барахал, президент на маратона в Хонолулу, казва, че е удивен от подвига на Бърл.

"Смятам, че нейният случай е просто невероятен! - казва той пред *KITV News*. - Това, което тя прави на своята възраст, е възхитяващо за всеки. Удивително е!"

Барахал и организаторите на маратона дариха 2 500 долара от нейно име на проект "Лоахи" в помощ на нуждаещи се семейства.

Бърл споделя, че редовно използва своята известност, за да подпомага такива проекти. "Знам какво означава да живееш в бедност".

Най-малката от шестте деца на финландски преселници, тя остава без баща на 2-годишна възраст. Майка ѝ трябва да се грижи за фермата им в

щата Вашингтон. На 11 години заболява от полиомиелит, но по-късно се възстановява.

Бърл е майка на пет деца. Загубва сина си Кевин през 1985 г., който той умира от мозъчен тумор.

"Имала съм много препятствия в живота си, но Бог е винаги с мен и го мен" - казва тя.

Бърл е пилотирала самолет, била е и планински катерач. Казва, че винаги е била атлетична - като дете е бягала по хълмовете над семейната ферма.

Приключенията и упражненията са ѝ помагали да се освобождава от стреса и скръбта през целия ѝ живот, споделя тя. "Понякога излизам навън с голямо бреме от грижи на плещите си и се връщам силна и обновена."

Когато я попитахме за фитнес програмата ѝ, тя даде един прост съвет: "Храни се здравословно и прави упражнения. Толкова много млади хора не разбират важността на упражненията. А това е просто да сложиш единия си крак пред другия".

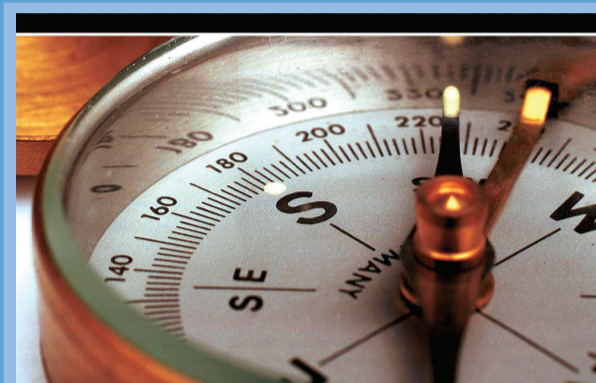
Бърл споделя, че никога не е употребявала алкохол или цигари, както и че се храни здравословно - вегетарианка е и пропуска десерта.

Също така е от значение, казва тя, умствено да бъдеш във форма. "Много е важно да мислиш позитивно. И също да мечтаеш за нещата, които искаш да направиш в бъдеще, дори те да са невъзможни. Това ти помага да продължиш."

Бърл желае един ден да изкатери връх Килиманджаро в Африка и да пътува в Космоса. Казва, че ще продължи да окуражава хората и да се състезава в благотворителни маратони.

"Тук, където живее, хората имат страхотен Алоаху (хавайска дума, означаваща "любов, милост, състрадание, обич, мир") - казва тя.

Ще бъде наградена на 7 януари от кмета на града на специална церемония. **ANN**

а сега
НАКЪДЕ?
Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. *Еремия 42:3*

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"
Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"
Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

AWR

**Световно адвентно радио
„Гласът на надеждата“**

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 6-6.30 ч. на честота 5975 kHz
(49-ви метрови сектор на къси вълни)
Вечер: 18-18.30 ч. на честота 6100 kHz
(49-ви метрови сектор на къси вълни - повторение)

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

Прабабата „гладиатор“ е най-възрастната жена, завършила маратонско състезание на 42-километровото разстояние.

www.bibleiskikurs.org
Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
• лекции върху „Основните учения на Библията“
• радиопрограми на „Гласът на надеждата“
• интересни книги на издателство „Нов живот“
Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа@

- Новини от страната и света
- Съботно училище
- Утринен стих
- в. Християнска мисъл
- Адвентно радио – Пловдив
- Текстови материали
- Аудио материали
- Видео материали
- Библия с 19 превода
- Книги
- Обяви
- Форум, отговори на въпроси
- Детски кът
- Електронен магазин
- Полезни връзки
- Справочна информация

www.sdabg.net – посещавайте го, споделете го с приятели!